

A FÉNY ÜTEME

Emlékszel a fény ütemére az éjszaka húrján?
Oly rég vágytunk teutánad, Szabadság,
míg ujjaink végighúztuk, mint holmi gitáron,
a léckerítésen ...
S mindenik húrja e szót
énekelte: Kenyér,
és: Béke,
Szabadság!

Midőn felemeltük kezünket,
minden ujjunk hegyén egy-egy csillag világolt,
és a sötét meg az erdők,
a szürkék, a rejtve kesergők,
egyszerre fényleni kezdtek.

Midőn kinyitottuk szemünket,
az éjbe alig láhattuk az arcunk,
és első csókunk nemegyszer
a végső is volt
a tüskés drótkerítés közt.

Emlékszel a fény ütemére, a nyárra,
midőn a fasiszta éj — az utolsó —
hareba, rohamra küldte az osztályt,
és mi kigyúltunk, lelkesen: várva
a dolgozók hősi hadára? ...

Emlékszel a fény ütemére az éjszaka húrján?
Mint parton, úgy álltunk a járda kövén.
Ott voltunk, te meg én,
s ott voltak ők is, az ország
annyi nem ismert árboca, nagy fák,
és mind
égő reménnyel fellobogózva
jöttek elődbe, Szabadság!

KISS JENŐ fordítása

SZILÁGYI DOMOKOS

ÚRHAJÓSOK

Csak hálósák ugyan, de úrhajóshacukának is beillenek,
s bár viselője héthónapos csupán, a hasonlathoz bőven elég
e kor, e szép kor, melyben a gőgieselés a legillőbb ige —
úrhajós-hálósákban indul fiam az álmok csillagködeibe.

S itt újra szimbólumokba botlom, mint akármerre, ha elindulok.
Mert szimbólikus minden rügy és minden rakéta, jelképesek a
hernyótalpas traktorok,
a neonhomlokú mozik, melyek láttán az embernek mozi-lakni-kedve
támad,